

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

підставі індивідуального рішення викладача у формі усного чи письмового кредиту або з використанням певних ІТ-інструментів.

Таким чином, дистанційна освіта дає можливість навчання з використанням сучасних досягнень у галузі мультимедійних технологій, завдяки яким студент має можливість обирати час та місце навчання та індивідуально коригувати темп навчання. Тому, можна стверджувати, що форма здобуття освіти, вільна від часових та просторових обмежень.

На сьогодні перед системою вищої освіти в Україні постала потреба у розробці якісного вільного освітнього простору, зокрема, з використанням інформаційних технологій. За умови вирішення наведених проблем стане можливим запровадження ефективного дистанційного навчання, що дозволить розкрити потенціал студента.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК СУЧАСНА ФОРМА НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

І.О. Кустов, А.О. Донець, Ю.Я. Кузьменко

Останніми роками в світі відбуваються тенденції щодо розширення можливостей навчання студентів. З розвитком можливостей та розширення доступу у людства до мережі Internet у викладачів з'являється можливість проводити консультування студентів у більш дистанційній формі. До основних переваг дистанційного навчання можна віднести можливості для навчання студентів заочної форми, які живуть та працюють далеко від закладу освіти, можливість проведення консультування студентів у періоди канікул, карантинів, економія ресурсів тощо. Окрім цього саме при дистанційному навчанні студент у будь-який час має доступ до навчального матеріалу та відповідно його вивчення у зручний для нього час.

Першими способами дистанційного розповсюдження навчального матеріалу можна назвати сервіси електронної пошти та файлові архіви. Однак дані сервіси не є спеціалізованими і в першу чергу орієнтовані на обмін інформацією та не включають у свої можливості необхідні для здійснення навчального процесу компоненти. Враховуючи що до складу навчального процесу входять лекційні, практичні, лабораторні заняття тощо здійснення взаємодії між викладачем та студентом за допомогою зазначених сервісів практично не є можливим. Окрім цього навчальний процес передбачає здійснення форм контролю засвоєння студентом викладеного матеріалу та виконання поставлених завдань.

Розвиток комп'ютерних технологій та можливостей програмування стали результатом появи спеціалізованих платформ та сервісів за допомогою яких з'явилася повноцінна можливість проводити дистанційне навчання з урахуванням особливостей усіх складових навчального процесу. За допомогою цих платформ студенти мають можливість дистанційно проходити навчання у

групах, або індивідуально, викладачі - створювати власні курси в які можуть бути включені лекції у формі відео, аудіо записів, презентацій тощо, інтерактивні лабораторні роботи, практичні заняття, методичні вказівки різноманітні форми контролю у вигляді рефератів, контрольних робіт, тестів. При цьому у викладача з'являються інструменти для контролю дистанційної відвідуваності його курсу, за виконанням поставлених завдань, у студента є можливість напряму запитувати у викладача при необхідності. До таких сучасних платформ дистанційного навчання можна сьогодні віднести системи Moodle, Blackboard тощо. Їх широко використовують в розвинених країнах при навчанні студентів де за останні роки частка дистанційної складової тільки зростає. Наприклад серед країн Європи за дистанційною складовою у навчальному процесі серед перших є Німеччина (до 60 %), Велика Британія (до 50 %).

В Україні використання систем дистанційного навчання почалося після 2010 року. На сайті Міністерства освіти і науки України в розділі навчальні заклади, які надають можливість навчатись віддалено представлено лише 16 закладів освіти при тому що закладів вищої освіти різних рівнів в Україні більше 1000 тому про широке їх використання в освітньому процесі в нашій країні говорити ще зарано, хоча кількість закладів освіти які в тестовому режимі використовують дистанційну складову навчання з кожним роком збільшується. Більшою мірою для забезпечення дистанційного навчання використовується система Moodle для використання якої не потрібні спеціальні ліцензійні умови, так як її повне використання є безкоштовним. Як показує досвід передових країн світу розвиток повноцінної дистанційної складової у навчальному процесі є важливим і визначальним у підготовці високо якісних спеціалістів у своїх галузях, звертаючи увагу на це в Україні необхідно розвивати цю складову навчального процесу як основу для подальшого розвитку нашої країни.

МЕТОДОЛОГІЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ РОЗРАХУНКОВО - АНАЛІТИЧНИХ ЗАВДАНЬ, ЯК ВАГОМИХ СКЛАДОВИХ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

В.І. Мілованов, В.М. Ярошенко

Техніко-економічна ефективність енергетичних машин та установок, які знаходять широке практичне застосування у практично всіх галузях народного господарства та побуті, суттєво залежить від рівня теоретичної та взаємопов'язаної практичної підготовки фахівців із спеціальності «Енергетичне машинобудування».

Методологічні основи формування фахівців із енергетичного машинобудування першого та другого рівнів освіти лежать в основі освітньо професійних програм, які повинні враховувати відповідні рівні теоретичної та

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Форми організації самостійної роботи студентів з дисципліни «Інформаційні системи і технології обліку»	
Г.Б. Пчелянська, Т.Д. Маркова	455
Науковий гурток як один із методів самостійної роботи студентів	
К.В. Стасюкова, Л.М. Головаченко	457
Проблеми впровадження дистанційної освіти	
О.В. Тарасова	458
Індивідуальне навчально-дослідне завдання як вид позааудиторної самостійної роботи студента	
О.О. Євтушевська	460
Особливості впровадження технологій дистанційного навчання у ВНЗ	
К.І. Оксенюк	461
WEB-QUEST як форма самостійної роботи здобувача	
Н.О. Дец, Л.О. Ланженко, Д.В. Дец	463
Компоненти електронного навчально-методичного комплексу навчальної дисципліни	
В.Ю. Габрусєв, С.В. Мартинюк	464
Електронні засоби навчання	
Г.І. Шатковська, С.І. Літвинчук	467
Особливості проведення зимового дистанційного модуля 2019-2020 н. р.	
Ф.А. Трішин, Ю.К. Корнієнко	469
Перспективи використання математичного моделювання при запровадженні дистанційного навчання у технологічних ЗВО	
Н.А. Ткаченко, О.П. Чагаровський, Т.Є. Шарахматова	474
Методика вивчення студентами курсу «Комп'ютерне моделювання і проектування процесів газотурбінних і компресорних установок»	
В.О. Буданов	476
Особливості використання засобів дистанційного навчання у сфері вищої освіти в умовах пандемії COVID-19 в Україні	
В.Р. Шишлюк	478
Дистанційне навчання як сучасна форма навчання студентів	
І.О. Кустов, А.О. Донець, Ю.Я. Кузьменко	481
Методологія індивідуальних розрахунково - аналітичних завдань, як вагомих складових самостійної роботи студентів	
В.І. Мілованов, В.М. Ярошенко	482
Підвищення якості знань - самостійна робота студентів	
А.С. Паламарчук, С.Д. Патюков, Н.Г. Азарова	485
ВЕБ-інструменти для ефективно організації дистанційного навчання в умовах надзвичайних ситуацій	
А.Д. Солецька	487
Основи організації дистанційного навчання впрофесійній підготовці випускників ВИПУ	
О.В. Дорошенко, Ю.І. Дем'яненко	490
Особливості організації самостійної роботи студентів при вивченні Економічної теорії	
О.О. Криницька, Т.І. Ткачук	492